

Előfizetési árak :

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak :

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

V. évfolyam.

Szászsebes, 1900. október 9.

2. szám.

Pártoljuk a hazai ipart és kereskedést.

Hazai iparunk és kereskedelmünk fejletlenségének korából még mindig nagy mértékben megmaradt bennünk az idegen, a külföldi ipar és kereskedelem czikkei után való vágyódás és valóságos átokként nehezedik közgazdasági viszonyainkra. Elkezdve a legmagasabb köröktől le egészen a legalsóbb néposztályokig, melyek egyébként mindig szívesen majmolták a fölöttük állókat, hazánk lakosságának nagy része tőri magát az idegen áru után s megvan győződve róla, hogy az tökéletesebb, jobb mindannál, a mit itthon kaphatna. Ezen a réven milliónyi összegek vándorolnak ki a külföldre s gazdagítják az idegen elemeket, míg a mi vérünkbeliek csak tengődnek és a nyomorral küzdeni kénytelenek.

Elismerjük mi azt készséggel, hogy ugy az iparnak, mint a kereskedelemnek vannak még mindig olyan ágazatai, melyekben a külföld messze előttünk jár s melyek terén azzal még nem birunk versenyre kelni s ha az idevágó czikkeinket talán onnan szerezzük be, azt meg is lehet bocsátani, de ennek ellenében ha ott, hol igényeink itthon is teljes kielégítést nyerhetnek, az idegen után kapkodnánk, az ilyen eljárást egyenesen hazaárulásnak nevezhetnők és pedig méltán, mert az, a ki bármely téren és bár mely irányban a haza

hátrányára és az idegen előnyére dolgozik, nem egyéb hazaárulónál.

Mindezeknek a megírására pedig egy rövid levélke készítetett minket, melylyel egy fővárosi elsőrendű szaklap szerkesztősége tisztelte meg szerkesztőségünket s mely levél szövege a következő:

„Az Erdészeti Ujság tek. szerkesztőségének
Szászsebesen.

Egy külföldi termelő azzal a kéréssel fordult hozzánk, miszerint közölnök vele a magyarországi magán erdészeti felügyelőségek, — erdőbérlok és erdőmesterek czímét a célból, hogy árjegyzékeket szétküldhessen erdei vetőmagvak, növények és más termékekről.

Mielőtt ezt tennők, bátorkodunk megkérdeni a tekintetes szerkesztőséget, nem-e okozunk hasonló czélokért törekvő hazai kereskedőknek vagy magán feleknek ezzel kárt? Kérjük a tekintetes szerkesztőség véleményét, mert bizonyára tájékozottsággal bír e téren. Kiváló tisztelettel (aláírás).

Hálás köszönettel tartozunk tisztelt lap-társunknak nem csak a belénk helyezett bizalomért, hanem fenkölt hazafias gondolkodásáért is. Sajnos, hogy a magyar sajtónak nem csekély része másképp gondolkodik s az ilyen önként kínálkozó alkalmat bizon nem egy lap arra használta volna fel, hogy magának az illető tudakozódó czéget vagy magánost hirdetőül megszerezze s ellenszolgálmány fejében kiszolgáltatta volna derék hazai czégeinket egy

idegen s hozzá talán még méltatlan versenynek, rossz szolgálatot téve ez által nem csak a hazai cégeknek, hanem talán magának az erdészetünknek is, melyek esetleg olcsóbb, de silány árukhoz jutnának. Ime tehát egy szaklap, mely hivatásának magaslatán áll s elébe helyezi a közérdeket, kivált pedig hazánk érdekeit a saját érdekeinek. És ez a helyes út, melyen minden egyes lapnak haladnia kellene és az igazi jó irány, melyet olvasó közönségünk tőlünk méltán megkövetelhet. Nekünk kötelességünk a saját érdekeinket minden esetben alárendelni nem csak a saját olvasó közönségünk és így tulajdonképeni fentartónk érdekeinek, hanem ezen kívül szemünk előtt kell mindenkor és minden téren lebegni a haza boldogulásának.

Hála Istennek, nem szorultunk mi már manapság arra, hogy akár mag, akár pedig csemete szükségletünket a távol idegenből szerezzük, mert megtermi nekünk azokat szeretett hazánk dús földje bőviben s vannak is olyan cégeink, melyek szükségleteinket minden irányban s teljes megelégedésünkre kielégíteni képesek. Ott van — hogy többet ne említsünk, — Faragó Béla magpergető intézete Zala-Egerszegen, mely egyéb előző kitüntetései mellett most legujabban is a párisi világkiállításon dicsőséget árasztott hazai erdeimag termelésünkre s magának is megszerezte érdemei elismeréséül a kiállítás ezüst érmét, tehát egyik a legmagasabb kitüntetését.

Csemete szükségletünk legnagyobb részét a magas államkincstár fedezi, mely köztudomás szerint évente kopár területek beerdősítésére a csemetek millióit osztatja ki erdőhatóságai által részben ingyen, részben csupán a kiszedési, csomagolási és szállítási költségek megtérítése, végül pedig részben olyan alacsony árak mellett, hogy olcsóság tekintetében vele senki sem versenyezhet. Vannak ezen kívül tekintélyes magán uradalmaink is, melyek erdei csemeteknek nagyban való tenyésztésével és eladásával foglalkoznak s így nem szorulunk ebben a tekintetben a külföldi cégekre. Egyébként sokkal előnyösebb is a honi csemetek beszerzése és kiültetése, mert ezek úgy talajunkhoz, mint éghajlatunkhoz már kikelésük óta hozzá lévén szokva, nagyobb biztosítékot nyújtanak az erdősítés sikerére, mint az idegenből hozott, másféle talajban nevelt és más éghajlathoz szokott csemetek.

A külföldi cégek különben is minden téren elárasztják az országunkat különféle áruik árjegyzékeivel s lépre viszik a tapasztalatlanokat részben az áruk minőségének nem érdemelt dicsérésével, részben pedig az árak olcsóságával s nagyon sokan vannak, kik csak a megrendelés után, a saját kárukon okulva ismerik meg csalatkozásukat s tapasztalják, hogy rászédettek.

Legyünk tehát résen és figyelemmel arra, hogy mindaddig, míg itthon, a saját hazánkban, saját véreink és honfitársainak részéről tisztessé-

TÁRCZA.

Szárnyas vidra.

Irta: Lakatos Károly.

Lápok üdezőld világába ragad a képzelet . . . Verőfény játszik a táj felett; illatos pára lebben minden felé; nádak, fűzek bólintgatnak a víz partján. Diszben van a földi világ.

A víz tükrére aranyos sávokat, libegő fényözönt ont az alászakadó napsugár s lassanként káprázatos fénytengerrel árasztja el a bársonysima elem puha testét.

Főnt a lég kristályában sirályok keringőznek, csaponganak kibontott patyolatkendők módjára, mintha szélfuvás dobálná őket a korlátlan ürességben; — másfelől csérek suhannak, nyilálnak érdes szólásokkal, nagyokat rikkantva, hogy: „csér“, „csérrr . . .“ Egyesek itt-ott meg-megállnak fehér galambszárnyukon, sátorozó

vércse módjára — azután le-lecsapnak, meg ismét felemelkednek a párás magasba, ha csókot váltottak vizanyjukkal, mely tápláló édesanyjuk nekik.

Szinte megkáprázik a szem az aranyban csillogó, fehér testű halászmadarak szüntelen sürgés-forgásától.

Csak a magasban nyughatik meg a tekintet. Ott most szünetel a szárnyasok boszorkánytáncza a levegőben, csak valami nagy, lepedőszárnyú madármumuszok jönnek. Karikára van szedve a nyakuk nekik s lábukat messzire kinyújtják, mintha pipaszárat árulnának.

Ezek a „gencsek.“

Melyik halász nem ismerné ezeket a szárnyas halcsiszárokat, a kik „méla lesben“ annyi illanó keszeget, erélyes potykafiút kiszednek vizeinkből, mikor világcsaló merengésbe merülten ott állonganak a vizek partjain, árnyéknövesztő órágasok gyanánt.

Húzás közben „krah“-ot meg „greih“-et kiáltanak a szép nevű „gencsek“, a hogy a hálövetők malicziózus nomenklaturája titulálja őket. ámbátor a szegedi halászok más nevezettel illetik gém voltukat. Nekik

séges és becsületes kiszolgálásban részesülünk, ne menjünk az idegenbe, mert hiszen ez által csak szegénységi bizonyítványt állítanánk ki a saját hazánk részére és kitennők azt a külföld méltó gúnyjának, a mennyiben elismernők, hogy nem vagyunk még versenyképesek.

Pedig hazai erdészetünk folyton halad és fejlődik; tanubizonyosság erre az az elismerés, melyben a mostani párisi kiállításunk részesült s ez annival örvendetesebb ránk nézve, mert az erdészeti és vadászati kiállításunkon altisztjeink közül is számosan keltettek kiállított tárgyaikkal méltó feltűnést. Ezek neveit különben lapunk „különfélék” rovatában közöljük.

Nem mondjuk mi azt, hogy a külföldet teljesen megvessük és elhanyagoljuk, sőt ellenkezőleg szükségesnek látjuk annak bármely téren tett újabb vívmányait figyelemmel kíséreni s azt, a mi ránk nézve is hasznos lehet, el-sajátítani, de — amint mondtuk — addig, míg szükségletünket itthon is beszerezhetjük, maradjunk idehaza és ne menjünk a szomszédba olyat keresni, a miből a jó Isten magunknak is bőségesen juttatott részt.

Pártoljuk és mozdítsuk elő mi is annyira, a mennyire ezt szerény erőink engedik, a hazai ipart és kereskedelmet!

„tápai előjárók” ők, méltóságos testtartásukról nevezve így, no meg a rossz nyelvek regéje szerint — arról, hogy egykor a tápai deputátus előjárókkal tévessztették volna össze a rétből méltóságosan sétálgató gémekeket.

Erről azonban nem lévén tanácsos hosszabban diskurálni (lévén Tápén igen nagy mérgűek az emberek) — csak annyi szólásom van még komoly szóval megjegyezni való ezekről a hosszú nyaku madarokról, hogy a halászat valódi szimbolikus jelenségei ők, eszményi alakjai s a legnépszerűbbjei is egyszersmind a halászó madaraknak.

Hogy jó halászok, persze tolvajhalászok, — az tudott dolog s hogy nagy kárt is tesznek, a hol sok van belőlük, az is ismeretes. De azért a „szárnyas vidra” elnevezés nem őket illeti.

Az egyészen másfajta szárnyas.

Czikázó villám a levegőben, valóságos élő isten-nyila, midőn odapuffan a víz tükrére, hogy az illanó halba bele akassza horgas karmait. Azután a sirályok, gencsek, kárakatonák valóságos kontárok ahhoz képest,

Az erdészetre káros pillangókról.

(Folytatás és vége.)

Fenyő-erdőkben némely vidéken a *Panolis pini-perda* okoz érzékeny károkat az erdésznek. Mellső szárnya sárgás, vagy barnászörös ovális folttal és vörösbarna harántsávokkal; hátsó szárnya barnásfehér. Márciusban, áprilisban szűrületkor nagy számmal foghatjuk az ideoda repdeső pilléket, sőt egyes kései példányok még júniusban is találhatók. A hernyók társaságban élnek az erdei fenyőn, ritkábban más fenyőfajokon is. Hernyója, mint a bogolypilléké rendszeren meztelen, sárgás hát- és vöröses oldalsávval. Augusztusban a földben készít magának fonadékot és fényesbarna, vagy fekete, ecetszerű szőrőzettel ellátott bábbá vedlik. A bábból a következő évben kel ki a pillangó. Egyes vidékeken roppant károkat okoz, de a fürkésző darazsak és gombák nagy részüket elpusztítják. Néha oly nagy mennyiségben lépnek föl, hogy a lehulló ürülék zörgése egyhangú zajjal tölti be az erdőt. Ilyenkor sokszor a nedves időjárás jön segítségül s az elernyedő hernyókat egytől-egyet elpusztítják a parazita gombák.

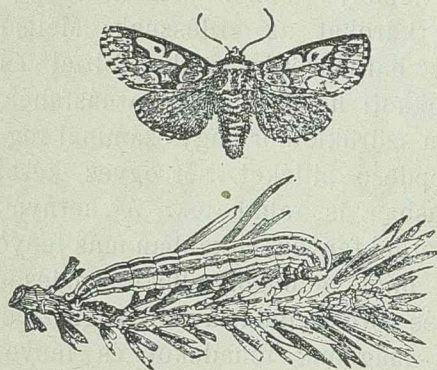
Az araszó *Bupalus piniarius* is okoz károkat a fenyő erdőkben, de csak nagyon ritkán lép fel jelentékeny számban. A pillangó a nyári hónapokban élénken repked a fák koronája körül, a nyugalmi helyzetben szárnyát úgy rakja össze, mint a nappaliak. A him és nőstény nagysága egyenlő, de színezetük különböz. A him világossárga, a szárny széle felé mindinkább sötét, csápja fésűs; a nőstény rozsdabarna, harántsávval, csápja serteszerű. Hernyója csupasz, zöld, világossárga sávokkal. Októbertől novemberig található a fenyőfákon. Moha között gubózik be. Ezt a hernyót szintén fürkésző darazsak pusztítják.

amicsoda roppant gyakorlati ügyességgel bír ez a halászmesterségben. Pedig tulajdonképpen nem volna vizifajta állat, hanem sas: halvágó-sas (*Pandion haliaetus*), mint a dunai halászság nevezi — és nem is valami tulságosan nagy madár, olyanforma, mint valami jó nagy mezei kánya; csak hogy a szárnyai nagyobbak, — azután alul fehér s ragyogós, mint az atlasz, ha rásüt a napfény s kékek a lábai, minő más ragadozó madárnak nálunk nincsen, csak a kelecsennek, míg fiatal; de az különben egészen másforma hegyesszárnnyu, botfarku madár s csak ritkán halászik. — Hanem a halvágó egészen a vízhez van kötve; talán Neptun isten madara volt valaha, amint hogy Jupiter villámait is sasok hordozták.

Mikor a vizek felett alá s fel sétálni látjuk a magasban, föl se tennők, hogy ez egy oly ádáz ellensége volna a halaknak, amely e tekintetben a vidrával versenyez. Hanem egyszerre csak megáll a levegőben, mintha bűvölet szegezné le s lebeg-remeg fénybe, kébe tűnő fantom gyanánt a csillogó, sziporkázó fényár-

A kis lepkék (Microlepidoptera) közül leginkább csak egyes sodrólepke-fajok (Totricidea) károsak.

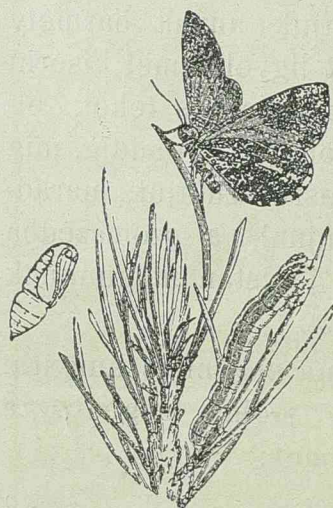
Eddigélé csupán azokat a fajokat soroltuk fel, melyek a fenyőerdőkben okoznak károkat de lássuk

Panolis piniperda.

Porthesia chrysorrhoea egészen fehér; potroha végén arany-sárga, gyapjas szőrözet van, ebbe burkolja lerakott petéit. A peték kikelnek és közös fonadékban telelnek ki. A következő év tavaszán előbújnak s megkezdik pusztító munkájukat. Junius vége felé fehér, lenge fonadékban bábozódnak be, melyből néhány hét múlva kel ki a pillangó. A bábót ritka apró szőrözet borítja, mely hangyasavat tartalmaz s a bőrre kerülve heves gyuladást okozhat. A *Porthesia similis* nagyon hasonlít hozzá, csak a potroha végén levő szőrözet világosabb. Az *Ocneria dispar* himje sokkal kisebb, mint a nőstény s színezete is egészen más. A nőstény mellső szárnya piszkosfehér, sötétszürke rajzokkal, csápja fésűs. A him napos időben nyugtalanul repdes a verőfényben, de csak este keresi fel a sokkal lomhább nőstényt párzás végett. A nőstény petéit tapló-szerű szőrözetbe borítja, hogy a tél hidegét könnyebben kibírják. A petékből tavasz vége felé kelnek ki a kis, hosszuszőrű hernyók, melyek nagyon hasonlítanak

a *Psilura monacha* hernyóihoz. Már a hernyóról meg lehet ismerni, melyikből lesz him, melyikből nőstény-pillangó, mert a him sokkal kisebb és sötétebb színű. Julius elején bábozódik be, néhány selyemszállal összekötött levél között. A báb barna, vöröses-barna szőrű szemölcsökkel; a potroh két első gyűrűjén (hasi oldalról számítva) olykor két-két kis lábacskó van. A bábból három hét múlva kel ki a pille. A *Cheimatobia bumata* kis araszó pille; októbertől decemberig repked. A him szárnya szürkés-barna. A nőstény szárnya elsatnyult s ezért nem is bír repülni, hanem csak mászik. Hernyója egyszínű zöld, tavasszal a rügyeken található. A földben bábozódik be. A *Leucoma salicis* hernyója a fűz és nyárfa erdőben okoz károkat. A pille hófehér, atlasz-fényű, csápjai feketék, lábai fehérek, fekete gyűrűkkel. Hernyója fekete, oldalán barnás-sárga, hátán nagy fehér, vagy világos-sárga pontokkal és vörös-barna szőrös szemölcsökkel. Júniusban a levelek

Papalus piniarius.

között sűrű fonadékban bábozódik be; a báb fekete, sárga szőrű. A bábból alig egy hét múlva kel ki a pille, mely egész nap a fatörzseken ül s este lomha repüléssel keresi fel a lámpavilágot. Fénylő, fehér petéit a levelekre, vagy a kéreg repedéseibe rakja le. Legjobb a könnyen meglátható petéket megsemmisíteni.

Ha már az erdészetre káros pillangókról szólunk, lehetetlen meg nem említeni a búcsújáró pillét, a *Cnethocampa processionea*-t, mely tölgyfa erdeinkben szomorú nevezetességre tett szert Mellső. szárnyai szürkék, három harántsávval és elmosódó világos folttal. Hátsó

adatban s azzal puff! odavágja magát a vízre, mint égből hullt sulyok, hogy azt hinnők, pogácsává lapul a roppant ütéstől; hanem e pillanatban képtelen ráakadni a kutató tekintet. Csak a magasra felcsapó víz hullámot látja, a mint a szökőkút fellövelt záporával hull vissza a tajtékzó víztestre; míg a madár eszményi jelenség gyanánt a láthatatlanság rejtelmébe mélyed... elnyelik a hullámok nyomtalanul.

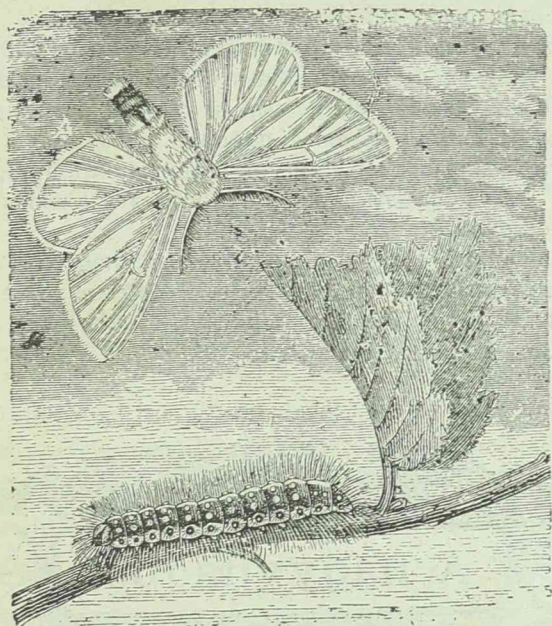
De ez csak egy-két érdekfeszítő pillanat csalódása. A másik perczen már — mintha a vizek istene repitné fel a hideg hullámsírból — röppentyüként vágja fel most meteorként ragyogó testét a magasba, karmai közt viczkándó prédát tartva — s megrázkodik, hogy ezer színben sziporkázó vízgyöngyzápor támad körülötte, azután pedig kivág a nagy térségbe. Könnyed, légi alakja ringva-játszva uszsa meg az éthert, a napsugár ráveti aranyját s fénylő testének csillogása lassanként elvész a kékséges mindenség falánk végtelenségében.

* * *

A halvágó-sas a legkártékonyabb halpusztító ra-

gadozó madarunk. Ez az igazi, vagyis tulaldonképeni halászsas. Valóságos szárnyas vidra ő különben, mely ép úgy, mint az említett négylábu vízi rabló, talán kizárólag csakis halakkal táplálkozik, — miért is a vadásznak semmi leszámolni valója nem akad vele; hanem persze annál több a halkultura-gyámolítónak. Kivált ha odaszokik a halgazdaság vizeihez, a hol könnyű szerrel bő zsákmányra tehet szert s annak is a javát picézgeti. Mert kifog akkora halakat hihetetlen ügyességgel a bennépesített vizekből, de a Dunából is, hogy a saját testhosszával vételkednek azok hosszúságukra nézve. Néha azután megjárja a nagy halakkal, a mennyiben nem nagyon ritka eset, hogy a nagy halak víz alá rántják és belefulasztják. Mikor a víz alá bukik ugyanis a halvágó, azt sohase a maga bukdácsoló kedvteléséből cselekszi, hanem a hal rántja le: — igaz, hogy azután ismét ügyesen fellöki magát a víz alól s kiemelve ficzkándozó prédáját, felszáll vele, — hanem az is igaz, hogy nem mindig sikerül ez neki, azaz a haltól lerántva hullámsírba vész.

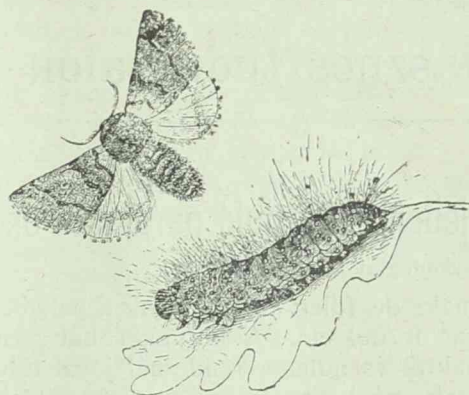
szárnya fehéres. Júniustól augusztusig röpül, de ritkán látható, mert szürke szárnya jól illik a fatörzsekhez,

Porthesia chrysorrhoea

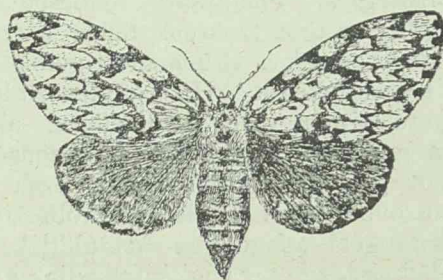
melyeken nappal ülni szokott. A nőstény kéreg-repedésekbe rakja petéit, körülbelül 200-at, melyeket potroha szőrözetével sűrűn borít be. A hernyó kékes, oldalán fehéres, hosszú fehér szőrű. E hosszú fehér szőrözet könnyen törik le, s az ember bőrén heves gyuladást okozhat, melyet olajjal, vagy ammoniákkal való bedörzsöléssel lehet enyhíteni. Minthogy szőre magától is kihullik, könnyen megtörténik, hogy a hernyótelep közelében a szervezetbe kerül a lélegzés, vagy ivóvíz útján, s ilyenkor nagyobb bajt okozhat. Érdekes a hernyó életmódja. Mindig csapatosan élnek, közös fonadéokban, melyen belül minden hernyónak még külön fonadéka is van. E fonadékot csak éjjel hagyják el mikor szép sorban mennek szomszédos tölgyfákra, s virradatig legelik annak lombját. Azután

ismét, a mint jöttek vizatérnek a fonadékba. E közös fonadéokban bábozódnak is be; a bábállapot egy hónapnál valamivel tovább tart. Egyes vidékeken oly nagy

Búcsújáró lepke. *Cnethocampa processionea*.

számmal lépnek fel, hogy egész fákat csupaszra legeljenek. Szerencsére a kakuk, e szorgalmas hernyópusztító, közülök is elfogyasztja a maga részét, a nélkül, hogy a mérges szőrözet ártalmára volna. A fürkésző darazsak sem vetik meg s ezen felül a bábabló bogár (*Calosoma sycopganta*) és lárvája is minden éjjeli vándorlás alkalmával jelentékenyen pusztítják őket. Legtanácsosabb a hernyófészket elpusztítani szurokfáklya segítségével.

Apáca lepke. *Psilura monacha*.

A búcsújáró pille rokonai a *Cnethocampa pityocampa* és a *pinivora*, mely utóbbinak szőre még veszélyesebb mint a *processionea*-é. De ezek a fajok nem lépnek fel oly nagy számban, hogy észrevehető károkat okoznának.

Tafner Vidor.

Állítják, hogy a halvágó — noha csak kivételesen — de néha az emlősöket és madarakat is megtámadná.

Nekem többször volt alkalmam ezt a madarat megfigyelni, sőt néhány ízben tartósan is figyelemmel kísérhetni életműködését, de soha sem tapasztaltam, hogy halon kívül más préda szerzésére adta volna magát — eltekintve az olyan kivételes esetektől, midőn korai, vagy idején túl való vízfagytaival szokott haltáplálékához nem juthatott. És így bizton állithatom, hogy táplálékát kizárólag halak képezik, — és ezt a madarak annyira tudják, hogy legkevésbé sem félnek tőle, sőt számos példa van arra, hogy apróbb szárnyasok fészkeiben ütik föl tanyájukat és ott költenek.

Természetesen — mint említők — halászati szempontból igen kártékony állat ez; még a rajokban járó csérek (*Sterna*) és sirályoknál (*Larus*) is több kárt tesz a halászatnak oly vidékeken, hol állandóan tanyázní szokott. Ha az általa éven át elemésztett halakat hozzávetőleg 150 kilogrammra becsüljük, akkor még meglehetősen messze járunk a főösszeztől.

Tekintetbe veendő itt, hogy roppant élénk, ugyszólván örökmozgékony szárnyas ez, mint a sirályok — és élénk ösztönénél fogva napi tevékenysége alig szünetel valamit. Folytonosan a víz fölött lebeg, rendszeren alig puska lövésnyi magasságban, a víz felszínére kerülő halak után kémkedve s folytonos vizsgálódások közt alá s fel messzire bejárja lankadhatlan szárnyain a vizek hosszát, a tavakat és általában minden halas vizet, amely csak lakóhelyének környékében fekszik és e tekintetben oly jó topografus, hogy nincs halas vízterület — még a legkisebb vízfoltot se véve ki, — melyet tapasztalásból ne ismerne s időnként fel ne keresne, még pedig némely pontját a folyónak, vagy egyes vizeket naponkint majdnem percze ugyanazon időben, vagy legalább is ugyanazon órában. — és hogy nem olyan vad, emberfélő madár, mint sokan hiszik, bizonyítja az is, hogy évekkel ezelőtt Szegeden, közvetlen a város és a vasuti indóház közt elterülő tavon hosszú ideig megfigyelhattunk egy ily halászsast, amely ott elfogulatlanul és minden félelem nélkül üzte mindig

Hasznos tudnivalók

A kutyák belsejében előforduló parazitákról.

(a Zoologiai Lapok után)

Minden kutyának, de főleg a fiataloknak a beleiben igen sokféle „gilisza” fordul elő. A kutyák sokat szenvednek ezen parazitáktól és noha a rendesnél jóval több táplálékot fogyasztanak, mégis szemlátomást soványodnak.

Hogy az ebnek gilisztái vannak, igen könnyen meg lehet a következő jelekből állapítani: hasa feltűnően fel van fuvódva, az orra meleg, szája sokszor habos, sokszor ugrálni, a földön hentergetőzni és hátsó felén csuszni látjuk. Ezek tehát azon jelek, melyekből a gilisztákra lehet következtetni, mindazonáltal a giliszták jelenléte egész biztosan csak akkor állapítható meg ha a kutya hányásában vagy ürülékében felfedezik őket.

Az „orsóférgék” elhajtására rendszeren közönséges ánisz- vagy gilisztamagot szoktunk tejben használni, nemkülönben jónak mondják a vízben adott gumiguttát és hus közé kevert rózsacsipkét. Ha azt tapasztaljuk, hogy ezen gyógykezelés nem vezet eredményre, akkor utalva vagyunk arra gondolni, hogy itt nem közönséges gilisztákról, hanem galandféregről van szó; ezek kihajtására „abissiniai kuszóvirág”-ból főtt levét és többször hus közé kevert „rózsacsipkét” adagolunk. Azt állítják, hogy igen sok esetben, halzsiradagok is végkép elhajtják a gilisztákat.

Mindezekon kívül még a következő szereket is használják:

17 gramm szennafalevél,

17 gramm páfrángyökér

megfelelő vízzel oly módon megfőzve, hogy ebből a főzetből 140 gramm megmaradjon. A folyadékot átszűrjük és ehhez 0.44 gramm aetherikus páfrángyökér-kivonatot, 0.44 gramm gumigutta és 17 gramm keserűsót adunk.

sikeres halászmesterségét, napról-napra megtartva pontos beérkezési idejét. Sokszor egész közvetlen közelből néztük mesterkedéseit, vércseszerű libegését, amint megállt a levegőben s függött, verdesve a szárnyát csér vagy vérese módjára, míg egyszerre összekapva magát, nagy erővel odapuffant a víz tükreire s kimarkolta ficzkándozó zsákmányát, mire azután ugyanazon légi utján, a melyen s a merről jött, elhagyta vadászatának színhelyét,

Ennek a sasnak is, mint különben minden halevő madárnak, szemmértéke olyan biztos, hogy a legnagyobb ritkaság az, hogy lecsapáskor célját eltévessze s prédáját ékként kisiklani engedje. Hanem ha megragadta nincs hatalom, amely kiszabadíthatná körmei közül s viszi magával a néha bámulatos nagyságu halakat szokott mészárszékhéjéhez, amely célra legtöbbször valami csonka fatörzs vagy ott, ahol költ, kizárólag a fészke szolgál. — Azon körülménynél fogva, hogy a halvágó-sas érkezési idejét pontosan betartani szokta lesből nem nagy fáradságba kerül elejteni. Hanem jó

Ezt egy nap alatt kell az ebnek beadni. Használhatunk még egyszer beadva 35 gramm benzint mézzel keverve vagy galandféreg ellen: kamala (vurus) 0.8—1.65 gramm, kutviz 70 gramm éhgyomorral adagolva és ezek mellett gyakrabban meleg tej-allövetek alkalmazandók.

Ezen gyógykezelési módokkal találkozunk az irodalomban, míg a helybeli állatorvosi főiskola klinikáján mindenféle giliszták ellen csakis kamalát használnak és pedig nagy kutyák számára naponta 5 grammot, közép-nagy (vadászkutyák stb.) kutyák számára naponta 4 grammot és kis kutyák számára naponta 3 grammot 1 liter tejben felkeverve.

Az állatot reggeltől estig éhezni hagyják és este kapja az orvosságot, a mit ilyenkor nagyon szívesen elfogyaszt. A beteg ürülékét tanácsos a fekhelyről azonnal eltávolítani és megsemmisíteni.

A hősies bur nép végküzdélme és a világ minden egyéb eseménye háttérbe szorul s mindenek szeme Kinára, a nagy menyei birodalomra van irányítva, melylyel hogy hányadán vannak, a hatalmak még maguk sem tudják. Egész biztos hirt senki sem tud, hanem csak találgatják a politikusok, hogy mit is fog hozni a jövő. A kínai császár különfél ígéretekkel próbálgat tárgyalásba bocsátkozni az országát szorongató hatalmakkal, de úgy látszik, hogy mindezt csak időnyerés céljából teszi, hogy e közben módja legyen hadseregét újból szervezni, felfegyverezni s a lakosságát az idegenek, sőt a saját keresztényei ellen is felizgatni. Ezt látszik igazolni az a körölmény, hogy a császár a helyett, hogy vizatérne birodalma fővárosába,

erőslövésű fegyver kell hozzá és 2. számú sörét, mert igen szívós életerejű madár ez. E célra leginkább megfelel a nagyöblű hosszú u. n. tópuska.

Könyökben hátra hajló szárnyai, sokszor bibicz-szerűen modoros repülése már messziről felismerhetővé teszi a halvágót s jelzi milétét a vadásznak, ki nemcsak halcsiszádkodása miatt, de a szép tréfa kedvéért se pardonirozza a puskaélre kerülő példányokat — s valóban nem utolsó vadászsákmány is ez a meglehetősen ritka, talányszerű madár, ez az ornitológiai rejtély, mely külsejére sas, bibicz és sirály mozgásait egyesíti, míg csontváza sokban az uhura vall s mégis halászmadár, vízi állat; voltaképen pedig egy külön álló alak, melylyel nem lehet mit csinálni a tudományos rendszerben.

ADOMAK.

Özvegy férfi. Milyen kedves az ön kis fiaeskája.

Özvegy hölgy. És milyen okos. Tegnap azt kérdezte, mikor kap mostoha apát.

Pekingbe, újabb hírek szerint attól még messzebb távolodik el és egész udvarával a birodalma belsejébe olyan vidékekre vonul, hol minden üldözés elől biztosítva van, már pedig a hatalmak a béketárgyalások első feltételének azt kötötték ki, hogy az udvar visszatérjen a birodalom székvárosába. Ugy látszik, hogy a kínaiak abban reménykednek, hogy a hatalmak közt egyenlenség fog kiütni a préda felosztása fölött s ez lesz majd az ő menekülésük. Máris hírlík, hogy Németország és Oroszország kölcsönösen megegyeztek arra nézve, hogy melyik mely részét a nagy birodalomnak fogja magához ragadni.

A burok küzdelme már a végét járja ugyan, de azért még mindig harcolnak egyes hős csapatok s pusztítják az angolok vasutjait és más szállító eszközeit, no meg itt-ott egynehány ellenségnek az életét is kioltják. Híre jár különben, hogy még azok a burok is, kik már meghódoltak az angoloknak, elhagyni készülnek hazájukat s új hazát fognak maguknak keresni. A legvagyonosabbak közül mintegy nyolczszázan állítólag Európába jönnek és ős hazájukban, Hollandiában fognak letelepedni.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
481.	Hotye Alexander . . .	Bárza	Hunyad
482.	Markovits István . . .	Nagybér	Komárom
483.	Pritzl János	"	"
484.	Köpfler Mihály	"	"
485.	Dudás Ferencz	Szatmár	Szatmár
486.	Ur Zsigmond	Sárerdő	"
487.	Szilágyi János	Zsádány	"
488.	Rojthy Andor	Nagy-Várad	Bihar
489.	Viertl József	Andocs	Somogy
490.	Krecsun János	Szent-Ágota	Nagy-Küküllő
491.	Teutschlösser Mihály . .	Hégen	"
492.	Timár József	Várpalota	Veszprém
493.	Biró Sándor	Hosszufalu	Brassó
494.	Matis János	"	"
495.	Szilágyi Antal	Magyar-Szákos	Temes

Különfélék.

Kitüntetett altisztek. A párisi világkiállítás részéről a következő altiszteink nyertek kitüntetést: Hoffer Balázs, m. kir. famester Liptó-Ujvár, Zelinszky Lipót, m. kir. famester M.-Sziget, Reisenbüchler Róbert, m. kir. famester arany érmet; Lótos János m. kir. erdőőr, Görgény-Szt.-Imre, Kerekes István m. kir. erdőőr Vadász-erdő, Murgács János m. kir. erdőőr Besztercebánya, Kolb Gyula, m. kir. erdőőr Budapest, Bárdos Conrád, m. kir. erdőőr Liptó-Ujvár, bronz érmet; Libics László, m. kir. erdőőr Budapest, Neubauer Béla, m. kir. erdőlegény Besztercebánya, Nyilas Géza, m. kir. famester Kolozsvár, Steinsdorfer Vilmos, m. kir. erdőlegény Besztercebánya, Milasofszky István m. kir. erdőőr Liptó-Ujvár elismerő oklevelet. Gratulálunk!

Egyesületünk alapszabályainak jóváhagyását immár ez év végeig bizton remélhetjük, mert mint egy hirneves országgyűlési képviselő urtól, kit közbenjárásra felkértünk, értesülünk, azok pár nap múlva az ideiglenes elnöknek némi csekély és lényegtelen módosítás végett leadatnak s ennek megtörténte után a jóváhagyásnak mi sem álland útjában. A módosítás eszközzésére nyilván egy szűkebb körű gyűlést kellend majd tartanunk, melyet az elnök nyilván mindenszentek napjára fog összehívni s így jó lenne, hogy ha azok a t. kartársak, kik Budapest közelében laknak és így kisebb idővesztéssel és költséggel tehetik meg az utat, megjelenési szándékukat már most bejelentenek, hogy annak idején külön is meghívhatók legyenek, Természetes, hogy ez nem zárja ki azt, hogy a gyűlés minél tandó, látogatottabb legyen.

Küzdelem a medvével. A besztercze-naszód-megyei Felső-Sebes községből érdekes, de gyászos kimenetelű medvekaland híre érkezik. A hegyek alján levő erdőség egyik tisztásán egy fiatal leány barmokat legeltetett. Az egyik fá mellett egyszer csak egy medvebocsot pillantott meg. Szerette volna megfogni, a miért is előbb egy doronggal kezdte ütlegelni. A medvebocs visitására azonban előtört a sűrűségből az anyamedve s mikor látta hogy a kölykét bántják, rávatette magát a leányra és karmaival jó darab hust hasított ki a combjából. A leánynak egy serdülő fiu sietett segítségére, a medve azonban őt is megtámadta és fölhasította a gyomrát. A segítségkiáltásokra ekkor egy öreg ember jött oda. Az anyamedve talpra állva, nyitott szájjal várta. Az öreg ember egy hirtelen mozdulattal beledugta a karját a medve torkába és tövénél fogva megradta a nyelvét. Iszonyu élet-halálküzdelem keletkezett. A közelből ekkor már favágók jöttek, akik nagynehezen ártalmatlanná tették a fenevadat a mely azonban, hir szerint, előbb öt embert halálra mart.

Szerkesztői üzenetek.

Jakus János urnak, Esztergom. A 8 korona beérkezett. Előfizetése rendezve van az év végeig. **Potyondy Kálmán** urnak, Czikó. Év végeig rendezve. **László István** urnak, Felmér. Igazsága van, a czimszalagra tévedésből került a helytelen lejárati. **Biró László** urnak, Felső-Tárcány. **Valkó János** urnak, Ny. Kolos. Köszönet szíves utbaigazításukért. **Jungmann Pál** urnak, Pécsvárad. **Pultz Simon** urnak, Garam-Sőlős. Röpiratot f. hó 7-én postára tettük. **Timár József** urnak, Várpalota. Köszönjük a beküldött névjegyzéket, az illetőknek küldtünk mutatványt.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradzky Emil.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY

963/1900. sz. — A ráczevei csász. és kir. családalapítványi uradalomhoz tartozó Adacs-i üzemosztályhoz (Pest megye: kun-szt-miklósi járás) egy erdőfelvigyázói (erdőőri) állásra, mely 1901 január hó 1. volna betöltendő pályázat nyitattik.

Javadalmazás: 720 korona készpénzfizetés, — 180 korona szolgálati pótlék, — természetbeni lakás, — fa, kert és szántóföld járandóságból és lótarásból áll.

Ezen állásra, miután saját háztartás vezetése megkívántatik, nős egyének előnyben részesíttetnek; továbbá kívánatos, hogy pályázók a német nyelvet bírják és a homok területek beerdősítésében jártasak legyenek; hiteles okmányokkal igazolandó az erdőőri szakiskola elvégzése és az erdőőri szakvizsga letétele, továbbá tartoznak pályázók eddigi esetleges szolgálatikról szóló bizonyítványukat is beküldeni.

A sajátkezüleg irt, bélyeggel ellátott folyamodványok, melyekben az illető életkora és illetősége is kitüntetendő és melyekhez erkölcsi bizonyítvány és fénykép is csatolandó, a csász. és kir. családalapítványi uradalom főtiszt-

ségéhez Ráczevére küldendő: ugyanonnan esetleg közlelbbi értesítéseket is nyerhetnek a pályázni szándékozók.

Az ideiglenes minőségben kinevezett egyén a próba-idő lefolyása után véglegesített és az ideiglenes minőségben töltött szolgálati évek a nyugdíjazásnál szintén beszámíthatnak. Ráczevére, 1900 évi szeptember hó 3-án Cs. és kir. uradalmi főtisztviség, Ráczevére.

PÁLYÁZATI HIRDETMEŒY.

Gyöngyös város tanácsa részéről a város tulajdonát képező a pta-benczi nagy erdőnél megüresedett erdőőri állásra nyilvános pályázat hirdettetik.

Felhivatnak tehát mindazok, akik ezen erdőőri állást elnyerni óhajtnak, hogy a szakvizsgát igazoló okmányokkal, erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeik, esetleg egyéb szolgálati bizonyítványaik kapcsán 1901 évi január hó 1-éig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be.

Ezen erdőőri állással egybekötött javadalmazás a természetbeni szabad lakáson és kerten kívül évi 600 kor., 54 kor. talpallóilletmény, 12 méter kemény tűzifa fuvarral és 1 darab szarvasmarhára szabad nyári legelő.

A sajátkezüleg irandó kérvény alulírott hatóságnak 1901 január 1-ig adandó be.

Az állás mindjárt elfoglalható. Gyöngyösön, 1900 évi augusztus hó 18. napján tartott tanácsülésből. A polgármester.

PÁLYÁZAT ERDŐŐRI ÁLLÁSRA.

Szentgyörgy szab. kir. városnál rendszerezett és lemondás folytán megüresedett és szabályszerű nyugdíjra igényt nyujtó egy II. oszt. erdőőri állásra ezennel pályázatot hirdetek. Felhivom mindazokat kik ezen állásra pályázni kívánnak, hogy az 1879. XXXI. t. cz. 37. §-ában előírt minősítvénnyel felszerelt és sajátkezüleg irt folya modványukat hozzám 1900. évi november hó 1-ig adják be, később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. A magyar és tót nyelv kívántatik. Szentgyörgy, 1900. évi aug. hó 29-én. Jánoska Gyula polgármester.

PÁLYÁZATI HIRDETMEŒY.

A vaiszlói vallásalapítványi uradalomhoz tartozó bükkháti II. osztályu erdőlegényi állásra évi 360 kor. készpénzfizetés, szabad lakás, egy hold kertföld és 9 ürm. kemény dorong tűzifa illetményen pályázat hirdettetik. Pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. t. cz. 37. §-ában követelt szakképzettségüket, közalapítványi szolgálatba ujonnan belépni kívánók pedig ezen kívül ép és erős testalkatukat, különösen jól látó, beszélő és halló képességüket megyei főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukról, illetőségükéről és családi állapotukról tanuskodó anyakönyvi kivonatokkal, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényeket f. évi november hó 1-ig alólirott erdőgondnokságnál nyujtsák be. Vaiszló, 1900. szeptember 18-án. Közalpítványi m. kir. Erdőgondnokság. Vaiszlón.

550 erd. számhoz.

PÁLYÁZATI HIRDETMEŒY.

Zemplén vármegye területén a S.-A.-Ujhelyi I-ső oszt. illetve előléptetés esetén, III.-ad oszt. járási erdőőri állásra pályázat nyittatik. Az erdőőri évi illetmények I. oszt. 800 kor., II. oszt. 720 kor., III. oszt. 660 kor.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879 XXXI. t. cz. 37 §-ában körülírt szakképzettségüket igazoló orvosi, erkölcsi, szolgálati bizonyítvány és anyakönyvi kivonattal felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényüket folyó évi Október hó 15-éig a vármegye közigazgatási erdészeti bizottságához nyujtsák be.

A hivatalos magyar nyelven kívül a tót nyelv ismerete is szükséges.

S.-A.-Ujhely 1900 évi szeptember hó 25-én.

Szerviczki Ödön s. k.
közig. erd. bizottsági elnök.

1364/1900 sz.

PÁLYÁZAT.

A segesvári m. kir. állami erdőhivatalnál Segesvár város székhelylyel üresedésbe jött csemetekerti őri állásra évi 360 korona bérrel ezennel pályázat hirdettetik.

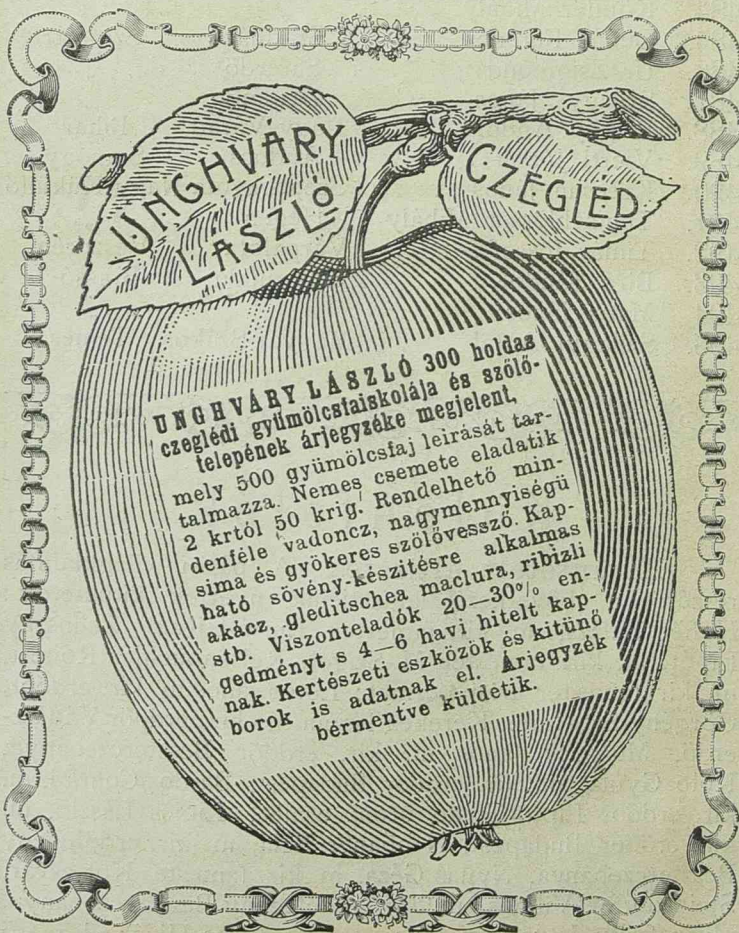
Pályázók felhivatnak, hogy sajátkezüleg irt kérvényeket — eddigi alkalmazásukra vonatkozó bizonyítványokkal alólirott állami erdőhivatalhoz folyó évi Október hó 20-ig nyujtsák be.

Erdőőri ismeretekkel bíró — a magyar és a román nyelvet beszélő pályázók előnyben részesülnek,

A kinevezendő őr az állami szolgálatban leendő végleges alkalmaztatására igényt nem tarthat.

Segesváron 1900 évi október hó 3-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

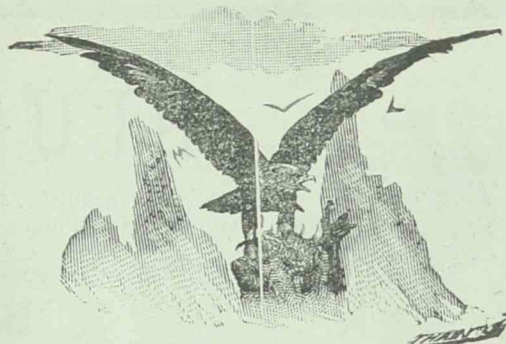

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

Dr. Lendl Adolf

világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szőrmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka, művészi kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 7.

A természet } állattani, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.
Mutatványokat ingyen küldünk.

Kitűnő minőségű slavoniai

Tölgymakkot

nemkülönb mindenféle erdészeti magot ajánl a

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁR

Faragó Béla

Zala-Egerszegen.

Minden kiállításon kitüntetve; legutóbb Párisban ezüst éremmel. 4—12

Szőlő eladás.

A neves visontai hegyen, melynek szőlői kitűnőek nagy szőlőbirtokos vagyok.

Ezen szőlőkben termelt kiválóan édes és kellemes ízű ez évi csemege szőlő termését ajánlom a következő árakon:

1. Fekete-fehér csemege szőlő	kilója	46 fi.
2. Fehér és piros chasselles	„	50 „
3. Kiváló csemege fajok	„	50 „
4. Muskotálók	„	54 „
5. Othelló	„	42 „

A szőlők 5—10 kilós kosarakban küldetnek.

Kereskedő uraknak 100 kilón felüli egyszerre tett megrendelésnél 8%-töli leszámítatik. — Ha többszöri megrendelés a 100 kilót meghaladja, utólag 4%-tölit térít meg.

Ezenkívül ajánlom a létező legnemesebb dinnyéket:

Sárga dinnye	kilója	8 fillér
Görög dinnye	„	6 „
továbbá Paradicsomot	„	8 „

Később őszibarackot, diót stb.

A megrendelések a pénz előleges beküldése, vagy utánvétel mellett expediatnak. Kosarak, hordók a felszámított árban nyolcz napon belül visszavétetnek.

Nagyobb megrendeléseknél még kedvezményesebb árengedélyt állapítok meg. — A megrendelésnél a címzet lakást, vasuti állomást és utolsó postát olvashatóan kiírni kérem.

Gyöngyös, 1900 évi szeptember hó.

Tisztelettel

Csomor Kálmán

szőlő nagybirtokos.

Az „Erdészeti Ujság” Könyvpiacza.

Az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.
„A fáczán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmentetlen 1 K.

Ajánlott küldéssel minden mű 35 fl. több. Ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdészeti Ujság
szerkesztősége.

Első rangu egyenruházati intézet.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltósági Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönben felszerelési czikkek szállítására

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megren-
delők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággal beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket meg-
téveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.
Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltósági Földmívelésügyi Ministerium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Stegmann János
KÖNYVNYOMDÁJA
Sz. Sebesen
elvállalja minden
könyvnyomdai munka
gyors és csinos
** elkészítését **
a legolcsóbb árak mellett.

MÁGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPENZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.